

Protože není možno objektivně rozhodnout, který standard je lepší než jiné a neznáme podrobnosti o metodách, jak jsou sestavována pořadí ve statistikách, je nutno se rozhodnout pro jeden způsob a v rámci možností se ho držet. V našem případě je to zdroj *JazzStandards.com*, kde údajně vycházeli z nahrávek, které byly v době tvorby tohoto žebříčku na trhu. Znamenalo to ovšem omezit jejich počet výběrem nejznámějších jazzových hudebníků, tuším 700, jejichž diskografii pak podrobně zkoumali. Smířme se s tím, že je to nikoli jediná, ale jedna z možností, jak na to obrovské množství hudby nahlížet. Poté, co jsme zdolali Velkou šestku Broadwaye plus Duka Ellingtona, jsem výběr omezil na první stovku záznamů z celkového tisíce, což je limit *JazzStandards*. **Hoagy Carmichael** je v oné stovce zastoupen čtyřikrát, **Jimmy McHugh** dvakrát.

Dejme dnes šanci dalšímu se čtyřmi songy v Top 100. Je to **Jimmy Van Heusen** (1913-1990). Co je na něm zvláštního? Začneme jménem, které v jeho rodném listu zní Edward Chester Babcock. Přátelé mu říkali Chet, ale on se v 16 letech rozhodl pro zásadní změnu a přijal jméno z reklamy tehdy známého výrobce košil, Phillips-Van Heusen. (Pokud vím, Američané čtou to příjmení *Van Hjú(s)n*.) Nejprve se uchytil s pomocí Harolda Arlena několika písničkami pro známý harlemský zábavní podnik *Cotton Club*. Prošel i nevděčnou úlohou song-pluggera na Tin Pan Alley, kde do vytrískaného pianina bušil právě vydané šlágry jako reklamu. Seznámil se s jedním ze „svých“ textařů a koncem 30. let měli mírný úspěch písněmi *Deep in a Dream* (1938) a *Darn That Dream* (1939). Poté poznal svého hlavního textaře Johnnyho Burka a jen za rok 1940 napsal 60 písní. Komponoval pro divadlo, film i televizi a naprosto unikátní je jeho produkce pro Franka Sinatru. V diskografii zpěváka všech zpěváků najdeme ne méně než 85 písní Van Heusena. Kvantita je jedna věc, avšak mějme na paměti i skladatelovy úspěchy nejvyšší: roku 1955 to byla cena za televizní píseň „Love and Marriage“, kterou pochopitelně na deskách proslavil Sinatra, především je to ale záviděníhodná série **čtyř Oscarů** za filmové písně v letech 1945, 1955, 1960 a 1964. Tou poslední, „My Kind of Town“ už se skladatel dostal na samou časovou hranici, neboť po roce 1965 kvality standardů prudce klesají a pro jazzmany je novější hudba v drtivé většině nezajímavá. Je konec pěkným melodiím a zajímavým harmoniím, ty jsou vystřídány hudebním smogem.

Doplňme ještě, že ke konci toho šťastného období se jeho textařem stal Sammy Cahn a s ním si šel pro jednoho z Oscarů za píseň „The Second Time Around“. Obecně můžeme říci, že silnou stránkou Jimmyho Van Heusena byly písně pomalejšího tempa, tzv. balady. Pojdme k první.

Na 60. příčce v Top 100 má své pevné místo song „**It Could Happen to You**“. Našel své místo ve filmu *And the Angels Sing*, uvedeném 14. ledna 1944 v Londýně, 25. dubna v USA a následovaly premiéry v dalších zemích. Do Dánska film přišel například až roku 1952. Ze stříbrného plátna shlížejí Dorothy Lamour a Fred MacMurray (ten je ale jen přítomen, nezpívá). Další sedm písní je nadobro zapomenuto. Scéna z filmu je na tomto videu:

https://www.youtube.com/watch?v=g_xcLntD46k

It Could Happen to You by Dorothy Lamour

Premiered January 14, 1944

Ještě dříve než přišel film do kin tu byla deska zpěvačky Jo Stafford, která dosáhla v hitparádě na 10. příčku. Bing Crosby se musel spokojit s 18. místem.

<https://secondhandsongs.com/performance/350160>

It Could Happen to You by Jo Stafford with Paul Weston and His Orchestra

December 3, 1943

<https://secondhandsongs.com/performance/350162>

It Could Happen to You by Bing Crosby with John Scott Trotter and His Orchestra

December 29, 1943

It Could Happen to You

Published in 1943

Lyrics: Johnny Burke

2nd in 1943

TL 651x, SHS 396x, JS 60

172. **IT COULD HAPPEN TO YOU** BURKE-VAN HEUSEN

Než připojíme ještě několik nahrávek, něco ke stavbě písně. Forma je A – B neboli dvakrát 16 taktů a poněvadž máme notový zápis mimořádně přehledný – 4 takty na řádek a po 8. taktu dvojčáru, můžeme ještě poznamenat, že melodie i harmonie je shodná celých 10 taktů dílů A i B. Také nám neujde, že úvodní dvoutaktový motiv je ve druhém dvoutaktí o tón výš (sekvence). Co nevidíme, ale můžeme alespoň z některých nahrávek slyšet, to je Van Heusenův dobrý nápad – chromaticky stoupající bas. Trvá to celých 6 taktů, vždy o půltón výš: es – e – f – fis – g – as.

A zde už přichází interpret nejpovolanější, Frank Sinatra, se zvláštní zálibou ve Van Heusenovi <https://secondhandsongs.com/performance/23589>

It Could Happen to You by Frank Sinatra, Nelson Riddle, The Hollywood String Quartet
April 5, 1956

Málokdy natrefíme na rané nahrávky zpěváka skutečně bebopového, cítícího moderní jazz, Boba Dorougha (1923-2018), též zdatného pianistu. Ostatně roku 1962 natočil i desku s Milesem Davisem! <https://secondhandsongs.com/performance/9300>

It Could Happen to You by Bob Dorough
October 1956

Švédská zpěvačka s jedním z největších pianistů moderního jazzu. Basové sólo Chuck Israels.

<https://secondhandsongs.com/performance/329977>

It Could Happen to You by Monica Zetterlund - Bill Evans

August 29, 1964

Miluju Singers Unlimited od první chvíle, co jsem je uslyšel z rakouského rozhlasu. Kouzelníci.

<https://secondhandsongs.com/performance/439848>

It Could Happen to You by The Singers Unlimited

June 1973

Rychle ještě pár jazzmanů. Z klavíristů vyhrává Bud Powell, nejčistší bebop.

<https://secondhandsongs.com/performance/86517>

It Could Happen to You by Bud Powell

May 1, 1951

Krásně swinguje tento mistr tenorsaxofonu s kamarády: Cal Collins-kytara, Monty Budwig-basa ad.

<https://secondhandsongs.com/performance/467735>

It Could Happen to You by Scott Hamilton

January 7, 1978

Přátele kytarového tria s basistou Bobem Maizem a neslyšného bubeníka Jimmieho Smitha nezklame tento veterán poválečné elektrické kytary, zrající jako dobré víno

<https://secondhandsongs.com/performance/576987>

It Could Happen to You by The Herb Ellis Trio

June 1981

Od big bandu a ve vyšším tempu to má teprve grády. Jeden z mnoha newyorských orchestrů. Odvaz.

<https://secondhandsongs.com/performance/448469>

It Could Happen to You by Dave Stahl Band

June 10 – 11, 1991

Jeden z posluchačských zážitků skýtá Clark Terry, hrající na křídlovku. Holandský orchestr výborný.

<https://secondhandsongs.com/performance/425054>

It Could Happen to You by Clark Terry - Metropole Orkest

Hilversum, The Netherlands, released 1995

Špičkový americký trombonista (*1943) po praxi v orchestrech Glenna Millera a Stana Kentona opustil Státy, usadil se v Německu, kde prošel známými soubory, vyučuje na berlínské Hochschule für Musik. Gene Bertoncini (*1937) mu vytváří úhledný doprovod, ale zaujme i sólisticky.

<https://secondhandsongs.com/performance/1046920>

It Could Happen to You by Jiggs Whigham - Gene Bertoncini

1997

Pěkně to rozehráł kytarista, do roku 1967 tvrdý rocker, pak už jen jazzman

<https://secondhandsongs.com/performance/270929>

It Could Happen to You by Larry Coryell

December 4, 2001

Byla by škoda neslyšet tyto šikovné Izraelce, kteří dobyli svět i Brno: Anat Cohen-tenorsax, Avishai Cohen-trubka (známe jeho jmenovce-kontrabasistu), Yuval Cohen-sopránsax. Nádherný kontrapunkt.

<https://secondhandsongs.com/performance/851321>

It Could Happen to You by 3 Cohens

September 2006

Absolutní bomba: Chick Corea-piano, Christian McBride-bass, Brian Blade-drums.

<https://secondhandsongs.com/performance/546661>

It Could Happen to You by Chick Corea Trio

Released 2013

////////////////////////////////////

Druhý nejhranější standard, který vytvořil Jimmy Van Heusen na verše Eddieho DeLanga, nazvaný „**Darn That Dream**“, byl určen broadwayskému muzikálu *Swingin' the Dream*, který byl premiérován 29. listopadu 1939 a počet provedení – všeho všudy 13 – by odpovídal tomu, že šlo o skladatelovu prvotinu. Příčinou takového debaklu nebyl však v žádném případě hudební obsah; vedle původních písní dvojice Van Heusen-DeLange, kterých je celkem 9, byla zařazena jedna skladba Bennyho Goodmana, dvě od Counta Basieho a také „Svatební pochod“ Felixe Mendelssohna-Bartholdyho. Ten nízký počet repríz byl nepřímě úměrný vynaloženému úsilí o zdar podniku: když sečteme všechny herce, zpěváky a tanečníky, kteří se na představení podíleli, dojdeme k číslu 110 (plus pěvecký sbor o neznámém počtu). Všichni pak opouštěli Center Theatre dne 9. prosince 1939 s tím, že už sem nemusí dále docházet. Neúspěch jakoby předpověděl ještě větší katastrofu, které se o 14 let později opět účastnil Jimmy Van Heusen. Mezitím ho ale čekaly roky daleko úspěšnější a zejména jeho práce pro Hollywood se dočkala velkých poct.

K písni „Darn That Dream“: byla to jedna ze tří, kterou zpíval mimořádně velký a především pestrý ansámbl: zpěvačky Maxine Sullivan (1911-1987, rozená Marietta Williams, vzor pro Ellu Fitzgerald) a vokální trio *The Dandridge Sisters*, ve skutečnosti dvě sestry toho příjmení, Vivian (1921-1991) a Dorothy (1922-1965), které doplnila jistá Etta Jones (1928-2001; neplést se slavnou zpěvačkou toho jména), mužskou část tvořili Bill Bailey (1912-1978) a ve svém druhém a posledním broadwayském angažmá přeslavný Louis Armstrong (1901-1971), dále druhé, méně slavné dívčí vokální trio, *The Rhythmettes* (Donna Watkins, Nadine Small, Jo Craig) a pánské kvarteto *The Deep River Boys* (Harry Douglas, Jimmy Lundy, Ed Ware, Vernon Gardner) – suma sumárum 13 osob obou barev pleti. Odmyslíme-li orchestr, baletní soubor, výpravu, kostýmy a vše ostatní, co takovou broadwayskou inscenaci tvoří, už jen nastudování tohoto jediného hudebního čísla s tak rozmanitými účastníky muselo zabrat hodně času a práce. A výsledek? Za pouhých 10 dní po premiéře - derniéře. Tuto sestavu tedy neuslyšíme, nebyla po stažení hry z repertoáru ani zachycena na desku. Škoda.

První nahrávku tudíž nabízí tehdy nesmírně populární Orchestr Bennyho Goodmana a korpulentní zpěvačka Mildred Bailey (1907-1951), manželka naopak štíhlého xylofonisty, vibrafonisty a marimbisty, Reda Norva. Desku vydala firma Columbia Records.

<https://secondhandsongs.com/performance/38171>

Darn That Dream by Benny Goodman and His Orchestra - Vocal Chorus by Mildred Bailey

November 22, 1939, released January 4, 1940 (jen pro zajímavost, jak rychle byly desky na pultech)

Uběhly pouhé dva dny a ve studiu Victor byl další velmi známý orchestr se zpěvačkou Anitou Boyer (1915-1984). V pohodlném středním (*medium*) tempu hudba krásně swinguje.

<https://secondhandsongs.com/performance/691921>

Darn That Dream by Tommy Dorsey and His Orchestra - Vocal Refrain by Anita Boyer

November 24, 1939, released December 15, 1939

Na samém sklonku roku 1939 vznikla ještě třetí nahrávka, tentokrát včetně *verze*, předcházející známému *refrénu*, v podání Dinah Shore. Značka desky – Bluebird (patřící Victoru).

<https://secondhandsongs.com/performance/983799>

Darn That Dream by Dinah Shore with Leonard Joy Orchestra

December 28, 1939, released January 12, 1940

Darn That Dream

Published in 1939

Lyrics: Eddie DeLange

5th in 1939

TL 626x, SHS 401x, JS 70

Med. Ballad

Darn That Dream

Music by Jimmy Van Heusen
Lyric by Eddie DeLange

A G^6 $Bb_{MI}^7 E^b7$ A_{MI}^7 $B7(b5)$ E_{MI}^7 $D7$ C_{MI}^6 $B_{MI}^7(b5)$ E^7

Darn that dream I dream each night, You say you love me and you hold me tight,

A_{MI}^7 F^9 B_{MI}^7 Bb_{MI}^7 A_{MI}^7 $D7$ B_{MI}^7 $Bb7$ A_{MI}^7 $D7$

But when I a-wake you're out of sight, oh, Darn that dream.

G^6 $Bb_{MI}^7 E^b7$ A_{MI}^7 $B7(b5)$ E_{MI}^7 $D7$ C_{MI}^6 $B_{MI}^7(b5)$ E^7

Darn your lips and darn your eyes, They lift me high a-bove the moon-lit skies,

A_{MI}^7 F^9 B_{MI}^7 Bb_{MI}^7 A_{MI}^7 $D13$ G^6 F_{MI}^7 $Bb7$

Then I tum-ble out of par-a-dise, oh, Darn that dream.

B $E^b_{MA}^7$ C_{MI}^7 F_{MI}^7 $Bb7$ G_{MI}^7 $F\#_{MI}^7 B7$ F_{MI}^7 $Bb7$

Darn that one track mind of mine, It can't un-der-stand that you don't care.

$E^b_{MA}^7$ C_{MI}^7 $(A_{MI}^7(b5) D7 G_{MI})$ A_{MI}^7 $D7$ $Bb_{MI}^7 E^b7$ A_{MI}^9 $D13$

Just to change the mood I'm in I'd wel-come a nice... old night-mare.

C G^6 $Bb_{MI}^7 E^b7$ A_{MI}^7 $B7(b5)$ E_{MI}^7 $D7$ C_{MI}^6 $B_{MI}^7(b5)$ E^7

Darn that dream and bless it, too, With-out that dream I nev-er would have you,

A_{MI}^7 F^9 B_{MI}^7 Bb_{MI}^7 A_{MI}^7 $D13$ G^6 $(A_{MI}^7 D7)$

But it haunts me and it won't come true, oh, Darn that dream.

Na první pohled je píseň komponována v nejčastější formě čtyřikrát 8 taktů, A – A – B – A a její harmonie je mnohem pestřejší než je obvyklé. I přesto díl A celkem „drží“ v základní tónině G-dur. Střední díl B (*bridge*) v posledních dvou dobách 16. taktu moduluje náhle pomocí dominantního jádra (II. – V. – I. stupeň, zde f-moll – B7 dominantní septakord – Es-dur) z jednoho křížku do tří béček. Pozornosti si zaslouží třeba zajímavé řešení protipohybu posledního taktu *bridge* (konec 6. řádku): melodie stoupá o půltón, z „hes“ na „ha“, zatímco dvojice akordů (b-moll – Es7) o stejný půltón klesne (na a-moll – a vyústí přes dominantu D7 do základní toniky G-dur. Takže zase to dominantní jádro, což je český protějšek, vymyšlený Karlem Velebným, zakladatelem jazzové pedagogiky u nás, v USA používaného výrazu „II-V-I“ (to jsou ty stupně).

Pojďme na další interpretace písně, kolísající mezi swingujícím *medium* tempem (někdy až *medium-up*) a volně krácející baladou.

Dlouho téměř neznámá a nedostupná nahrávka, vydaná ještě na rozbitné šelakové desce, čekala na své znovuoživení na dlouhohrajícím vinylu více než 20 let. Bebopový zpěvák orchestru Dizzyho Gillespieho, Kenny Hagood (1926-1989) po sobě zanechal pod svým jménem pouze 13 nahrávek a byl spíš jakýmsi přívěškem na deskách Gillespieho, Charlieho Parkera, Tadda Damerona, Davise aj.
<https://secondhandsongs.com/performance/192212>

Darn That Dream by Miles Davis and His Orchestra
March 9, 1950

Bělošské pojetí tohoto standardu předvedl roku 1954 stařešina pánského zpěvu, Tony Bennett (*1926) následovně, se septetem jazzových hudebníků
<https://secondhandsongs.com/performance/70900>

Darn That Dream by Tony Bennett
August 11, 1954

Za ještě početnější účasti jazzmanů – 11 hudebníků a 4 aranžéři – nazpívala píseň Jackie Cain (1928-2014), polovina manželského vokálního dua (s Royem Kralem), které vydrželo fungovat 50 let!
<https://secondhandsongs.com/performance/259677>

Darn That Dream by Jackie Cain
March 6, 1957

Nelze jinak, je nutno alespoň občas zařadit *First Lady of Song*, Ellu Fitzgerald. K ní pak poměrujme ty zpěváky, kteří se považují za jazzové.
<https://secondhandsongs.com/performance/244711>

Darn That Dream by Ella Fitzgerald and Nelson Riddle
November 13, 1961

Gerry Mulligan, bezkonkurenční barytonsaxofonista, ale také zkušený aranžér, majoritní podílník nahrávání Milese Davise v letech 1949-1950 včetně zpěváka Kennyho Hagooda (viz výše, rok 1950), zorganizoval po více než 40 letech remake celého alba *Birth of the Cool* a roli Hagooda převzal bílý majitel sametového hlasu, Mel Tormé, přezdívaný *Velvet Fog*. Velmi zdařilý počín.
<https://secondhandsongs.com/performance/384924>

Darn That Dream by Gerry Mulligan
January 29 – 31, 1992

Prvních 10 let existence písně proběhlo ve znamení zpívaných podob. Jazzoví instrumentalisté se písně zmocňovali až později a jedním z prvních byl výrazný bílý saxofonista Georgie Auld (1919-1990), pro jehož desetičlenný soubor aranžovali Hal Vernon a náš starý známý, Gerry Mulligan.
<https://secondhandsongs.com/performance/629142>

Darn That Dream by Georgie Auld and His Orchestra
January 17, 1949

K tématu důvěrně známému se před chvílí zmíněný Gerry Mulligan vracel víckrát. Byl to totiž on, kdo píseň „Darn That Dream“ pro zpěváka Kennyho Hagooda a Noneto Milese Davise aranžoval, a to už roku 1948, kdy byl výsledek této spolupráce nahrán v krátkém časovém odstupu hned dvakrát, a to během angažmá všech zúčastněných v newyorském klubu *Royal Roost*. Ke studiovému snímku pro značku Capitol došlo až v březnu 1950, ale na vinylové album, jak už bylo řečeno, se snímek dostal teprve roku 1972. Mezitím ovšem Mulligan, počínaje rokem 1952, vynalézal v Kalifornii novou formu jazzu, která dostala nálepkou *west coast jazz* a jednou ze zásadních nahrávek byla tato písnička, tentokrát bez zpěvu, upravená do velmi ekonomického tvaru, jen pro 4 muzikanty, kteří ji koncem dubna 1953 nahráli. Jen dva tiché melodické hlasy, basa a jemné bicí. Něco pro znalce.

<https://secondhandsongs.com/performance/383913>

Darn That Dream by Gerry Mulligan Quartet

April 29 – 30, 1953

V tanečním rytmu hrál písničku populární orchestr jednoho z bratrů Elgartových, trumpetista a kapelník Les (1917-1995). Tenorsaxofonové sólo-Abraham Samuel „Boomie“ Richman (1922-??)

<https://secondhandsongs.com/performance/199862>

Darn That Dream by Les Elgart and His Orchestra

Released 1954

Na výsost jazzové zpracování slyšíme z první desky důležité skupiny první poloviny 50. let, kterou nahrálo kvinteto, v jehož čele stál trumpetista Clifford Brown a seděl bubeník Max Roach. Ovšem ve skladbě „Darn That Dream“ Brown takzvaně pauzuje a jediným sólistou od začátku do konce je tenorsaxofonista Harold Land. Lahůdka v tempu balady.

<https://secondhandsongs.com/release/194278>

Brown and Roach Incorporated by Brown and Roach Inc.

August 2, 1954

Na poklid hudby Mulliganova kvarteta, v němž hrál trumpetu (viz 1953), navazuje Chet Baker se svým orchestrem, čítajícím 10 mužů v aranžmá Jimmyho Heatha. Sólový prostor je dopřán i saxofonistům, jejichž zvuk se nejlépe pojí s tak poklidnou hudbou.

<https://secondhandsongs.com/performance/786724>

Darn That Dream by Chet Baker Big Band

October 26, 1956

Naprosto unikátní úpravy se píseň dočkala od aranžéra Jimmyho Giuffreho (1921-2008), jenž střídal všechny plátkové nástroje. Jakožto expert na klarinet a saxofony se proslavil už roku 1947 skladbou „Four Brothers“ pro tři tenory a jeden barytonsaxofon plus Orchestr Woodyho Hermana. Nyní napsal pětilasou verzi „Darn That Dream“ pro běžnou kompletní sekci = 2 alty, 2 tenory a 1 baryton. Je mezi nimi i účastník dávného uvádění Mulliganovy úpravy pro zpěv a Noneto Milese Davise (1948-1950), altsaxofonista Lee Konitz. Hraje vedoucí hlas. Jimmy Giuffre je naopak s barytonem nejhlubší.

<https://secondhandsongs.com/performance/639844>

Darn That Dream by Lee Konitz Meets Jimmy Giuffre

May 12 – 13, 1959

Velmi intimně působí duo těch nejvíce přemýšlivých moderních jazzmanů, klavíristy Billa Evanse (1929-1980) a profesora jazzové kytary, Jima Halla (1930-2013). Je to balada, taková balada.

<https://secondhandsongs.com/performance/162639>

Darn That Dream by Bill Evans, Jim Hall

May 14, 1962

Někteří dlouháni umí nepospíchat. Dexter Gordon je důkazem. Nejloudavější saxofonista ze všech.

<https://secondhandsongs.com/performance/67921>

Darn That Dream by Dexter Gordon

June 2, 1964

Jen o 9 příček pod „Darn That Dream“, baladou, která se roku 1967 dostala i na vinylovou desku brněnského Orchestru Gustava Broma, jenže se špatným autorstvím – Gerry Mulligan, můžeme najít třetí trumf Jimmyho Van Heusena v Top 100 jazzových standardů, „**Polka Dots and Moonbeams**“. Jak je možno zjistit z anglicko-českého slovníku, prvním slovem názvu není míněna ani příslušnice od našeho severního souseda, ba ani ne notoricky známý český tanec na dvě doby. Z nějakého důvodu sousloví „polka dots“ znamená puntíkovanou látku, asi v záři měsíčních paprsků (podobně jako „Stella by Starlight“ je dívka jménem *Stella v záři hvězd*, jak brzy zjistíme v kapitole o Victoru Youngovi).

Pro Franka Sinatru, který nazpíval úžasných 85 Van Heusenových písní a byl tedy jeho hlavním interpretem, to bylo poprvé, kdy pronikl do Top 20 hitparády týdeníku *Billboard*. Strávil sice na 18. místě jen jeden týden, ale prorazil a příště už to bylo lepší. Van Heusen a Burke tentokrát písní nemířili na Broadway ani do Hollywoodu, nýbrž velmi adresně – do Orchestru Tommyho Dorseye, jehož byl Sinatra v letech 1940-42 sólistou. Za tuto krátkou dobu se Frank, později řečený jen *The Voice* (velmi sebevědomá přezdívka, počítající s tím, že všichni přece dobře vědí, kdo je ten „hlas“), dostal 23krát do Top Ten! Velmi rychle vyletěl ke slávě a už u toho zůstalo.

Opakuje se nám řešení formy A – A – B – A s *bridgem* uvedeným rychlou modulací v posledních dvou dobách 16. taktu prostřednictvím dominantního jádra, zde h-moll – E7 dominantní – A dur. Stejným způsobem se pak v taktu 24 vrací harmonie do základní tóniny: g-moll – C7 – F-dur. Melodie kráčí na mnoha místech takzvaně „ideálně“, tj. po nejmenších intervalech, sekundách, stupnicovými chody nahoru nebo dolů. V *bridgi* je o trochu víc větších intervalů, ale jsou zpívatelné. Také harmonie je klidnější oproti minulé písni, nicméně některé změny nejsou zcela předvídatelné a improvizující melodický hráč by si ji měl před hraním alespoň trochu pročíst a osvojit.

Nemáme-li první interprety z divadelního pódia nebo stříbrného plátna, rádi přijmeme jako výchozí interpretaci pilného tovaryše, který se rychle stával mistrem – Franka Sinatry. Jak bývalo zvykem, nejprve uvedl melodii pan kapelník svým úžasně hebkým tónem na sordinovaný trombon. Po modulaci pak mohl nastoupit zpěvák.

<https://secondhandsongs.com/performance/9266>

Polka Dots and Moonbeams by Tommy Dorsey and His Orchestra - Vocal by Frank Sinatra
March 4, 1940

Mimořádně poruším chronologii hudebních ukázek a teprve za verzí Dorsey-Sinatra vložím o něco dříve nahranou dá se říci konkurenční sestavu Glenn Miller-Ray Eberle. Tedy opět kapelník trombonista, v případě Millera však méně často vystupující jako sólista.

<https://www.youtube.com/watch?v=-uKB3pT9kZE>

Polka Dots and Moonbeams by Glenn Miller and His Orchestra - Vocal by Ray Eberle
February 24, 1940

Svým typickým způsobem přistupoval Bob Dorough, bebopový zpěvák, i k interpretaci této písně. Deskou *Devil May Care* nějakým způsobem zaujal tehdy Milese Davise, takže zpočátku neprotestoval proti společnému nahrávání. Brzy se to však změnilo, když se o 6 let později opravdu setkali ve studiu Columbia. Prostě ti dva si neseslí, což bylo ale u Davise, pokud jde o zpěváky, běžné. Ochotně pak nahrál až přenádherné sólo do titulní písně alba zpívající klavíristky Shirley Horn, *You Won't Forget Me*, jenže to byla *jiná* písnička a hlavně jeho dávná platonická láska. Bob Dorough byl vytrvalec, Ještě v devadesáti zpíval a hrál v klubech.

<https://secondhandsongs.com/performance/9303>

Polka Dots and Moonbeams by Bob Dorough
October 1956

V ženském provedení to bude Ella Fitzgerald, ve svém zralém období, s oddanými doprovazeči, především klavíristou Tommym Flanaganem a svým dávným manželem, Rayem Brownem na basu

<https://secondhandsongs.com/performance/434306>

Polka Dots and Moon Beams by Ella Fitzgerald
January 8, 1974

Poka Dots and Moonbeams

Published in 1940

Lyrics: Johnny Burke

5th in 1940

TL 575x, SHS 374x, JS 79

Zajímavým interpretem, který však může někoho iritovat svým projevem, je Barry Manilow (*1943). Pochází ze židovského prostředí, čtvrtinu krve má irskou. Nepřichází z jazzového tábora, všímá si však standardů více než jiní popíkoví zpěváci a jeho úspěchy hovoří jasnou řečí: má ve své sbírce Grammy, Emmy i Tony, měl 13 hitů na vrcholu žebříčku. Prodalo se přes 85 milionů jeho desek a Frank Sinatra o něm prohlásil prorocky: *He's Next*. Někteří kritici mu nemohou přijít na jméno a já vás v první větě varoval. Jednu písničku s ním ale snad vydržíme. Je to důkaz, že na tuto baladu se nezapomíná ani v současné době.

<https://secondhandsongs.com/performance/941197>

Polka Dots and Moonbeams by Barry Manilow

Released February 14, 2020

A co instrumentalisté? Neumím si představit lahodnější začátek než s orchestrem Clauda Thornhilla (1909-1965), kolébkou *cool jazzu*, z něhož přešli všichni důležití lidé, aby se spojili s Milesem Davisem a v letech 1948-50 definitivně upevnili základy nového stylu: Gil Evans, Gerry Mulligan, Lee Konitz, Bill Barber, Junior Collins, to byl základ Davisova noneta.

<https://secondhandsongs.com/performance/412578>

Polka Dots and Moonbeams by Claude Thornhill and His Orchestra

November 6, 1947

Vzorové provedení pro dva melodiky, tenor sax Stana Getze a ventilový trombon Boba Brookmeyera, kdy duše jazzového fanouška jásá a plesá

<https://secondhandsongs.com/performance/1073579>

Polka Dots and Moon Beams by Stan Getz

Live at The Shrine Auditorium, Los Angeles, November 8, 1954

Nedá se říci, že by někdy v historii jazzu byli houslisté zvlášť přemnožení. Mezi hrstkou těch nejznámějších obvykle chybí jedno jméno obzvlášť schopného hráče, které zní John Frigo. Ani jeho příležitostný klavírní doprovodník Dick Marx (Richard Henry Mark, 1924-1997) nepatří mezi známé. John Virgil Frigo (1916-2007) si za menší popularitu může sám tím, že zhruba v letech 1950 až 1985 působil jako basista, takže když se po šedesátce vrátil opět k houslím, byl téměř zapomenut a musel začít znovu budovat svůj věhlas. Poslední album nahrál ještě v roce 2005 a o tom, že to s houslemi uměl, se můžeme přesvědčit třeba zde. Nejznámějšího „fiddlera“, Francouze Stéphana Grappelliho přežil asi o rok, houslohra je cestou k dlouhověkosti. Claude Williams (1908-2004) nebo dánský swingař Svend Asmussen (1916-2017!!!) jsou toho důkazem.

<https://secondhandsongs.com/performance/766774>

Polka Dots and Moonbeams by Dick Marx and John Frigo

Released September 1955

Stále znovu mne dostává zvláště melancholická trubka Cheta Bakera (1929-1988), nešťastníka s celoživotní závislostí na drogách, jehož život skončil pádem z okna amsterdamského hotelu. Už roku 1953 sesadil z trůnu trumpetistů Milese Davise a tady si půjčil drze jeho rytmiku – Afroameričany: Paul Chambers-bass, Philly Joe Jones-drums. Klavír hraje bílý bebopper Al Haig.

<https://secondhandsongs.com/performance/525199>

Polka Dots and Moonbeams by Chet Baker

September 1958

Jeden z vzácných projektů, kdy (řečeno spolu s Hrabalem) „neuvěřitelné se stalo skutkem“. V pěti prosincových dnech roku 1958 docházelo do newyorského nebo losangeleského studia celkem 26

(šestadvacet!) těch nejlepších trombonistů a trombonistek (byla mezi nimi legendární Melba Liston) a jeden tubista, aby v různých sestavách nahráli program alba *The Trombones, Incorporated*. V případě Van Heusenovy balady jich bylo šest, a to: Bob Fitzpatrick, Dave Wells, Frank Rosolino, Joe Howard, Lewis McGreery, Bob Brookmeyer a Milt Bernhardt. Na tubu hrál John Kitzmiller, basistou zde byl Red Mitchell a u bicích seděl Mel Lewis. Aranžérem této skladby byl Marty Paich a byla nahrána hned v prvním termínu, 3. 12. 1958 v LA.

<https://secondhandsongs.com/performance/323072>

Polka Dots and Moonbeams by The Trombones Inc.

December 3, 1958

Báječný, jedinečný kytarista 50. a 60. let, který přinesl měkký zvuk hrou palcem místo trsátka, zálibou v oktávách a akordické hře

<https://secondhandsongs.com/performance/102589>

Polka Dots and Moonbeams by Wes Montgomery with Tommy Flanagan, Percy Heath, Albert Heath

January 28, 1960

Byla jednou jedna skupina, Jazz Crusaders, se dvěma hlubšími melodiky (tenorsax a trombon), zde ovšem v pozměněné instrumentaci je to saxofon altový a místo trombonu eufonium neboli tenorová tuba či baryton, známá/y z dechovek. Později se *Křižáci* přeorientovali na pop-jazz a jsou zapomenuti.

<https://secondhandsongs.com/performance/190040>

Polka Dots and Moonbeams by Jazz Crusaders

July 19, 1964

Tuhle dámu z Číny/Japonska jsme tu ještě neměli. V lednu 1956 nastoupila jako první japonská studentka na bostonskou Berklee School of Music po dlouhých a složitých jednáních. Vztahy s USA byly ještě hodně poznamenány japonským masakrem na Pearl Harbor, ale nakonec se Toshiko dočkala. Jejím prvním manželem byl americký altsaxofonista Charlie Mariano. Od poloviny 70. let vedla v Kalifornii skvělý big band se svým druhým chotěm, Lewem Tabackinem (flétna, tenor sax). Tady nám ovšem ukazuje, jak umí sama za sebe. Je ročník 1929!

<https://secondhandsongs.com/performance/202733>

Polka Dots and Moonbeams by Toshiko Akiyoshi

March 27, 1971

Další skvost z alba duet znamenitého lyrika Freda Hersche, bojujícího už přes čtvrtstoletí s HIV a jinými překážkami. Je neskutečně nezdolný a jeho hudba je balzám. Zde s tenorsaxofonistou Joem Lovanem, vyrovnaná dvojice. Nezapomenu na jeho sólový recitál v brněnském Besedním domě.

<https://secondhandsongs.com/performance/811572>

Polkadots & Moonbeams by Fred Hersch with Joe Lovano

September 5, 1997

Mám rád trochu práskavý tón ventilového trombonu od mistra tohoto nástroje, Boba Brookmeyera. Slyšeli jsme ho ve sboru sedmi trombonistů výše (1958), zde je jediný s dánskou rytmikou.

<https://secondhandsongs.com/performance/791499>

Polka Dots and Moonbeams by Bob Brookmeyer Quartet

Live at Jazz House, Copenhagen, Denmark, November 30, 1994

Poněkud amatérsky zní tento švédský orchestr z Göteborgu, ale i na této úrovni lze provádět standardy, daleko od místa jejich vzniku. Zpívá trumpetista, kapelník a aranžér Rolf Sundby (1938-2010)

<https://secondhandsongs.com/performance/1154478>

Polka Dots and Moon Beams by Vintage Jazz Big Band

Released January 1, 2002

Mnohem profesionálněji zní tento švýcarský big band z Bernu. Trombon sólo-Vincent Lachat.

<https://secondhandsongs.com/performance/1029330>

Polka Dots & Moonbeams by Swiss Jazz Orchestra

Live at Bierhübeli in Berne, Switzerland, June 6 & 7, 2005

Osvědčení a sehraní interpreti, otec a syn, každý na sedmistrunnou kytaru.

<https://secondhandsongs.com/performance/194372>

Polka Dots and Moon Beams by Bucky and John Pizzarelli

May 7, 2006

Klarinet jako vedoucí melodický hlas, ne ovšem dixielandového nebo swingového typu, se moc neslyší. Ken Peplowski (*1959) ale umí, hebce jako hedvábí. Piano-Thilo Wagner s triem.

<https://secondhandsongs.com/performance/968784>

Polka Dots and Moonbeams by Ken Peplowski

Live at Birdland Jazzclub, Hamburg, Germany, April 220, 2002

Jimmy Van Heusen playing the piano

Polkadots & Moonbeams

Music by Jimmy Van Heusen

Lyric by Johnny Burke

Med. Ballad

A

F_{MA}⁷ D_{Mi}⁷ G_{Mi}⁷ C⁷ F_{MA}⁷ D_{Mi}⁷

A coun-try dance was be-ing held in a gar-den, I felt a bump and heard an

G_{Mi}⁷ E_{Mi}^{7(b9)A}⁷ D_{Mi} (D^{b9}) B_{Mi}^{6/D}^b F/C A_{Mi}⁷ A^b_{Mi}⁷

"Oh, beg your par-don," Sud-den-ly I saw pol-ka-dots and moon-beams

G_{Mi}⁷ C⁷ A_{Mi}⁷ D_{Mi}⁷ G_{Mi}⁷ C⁷ F_{MA}⁷ D_{Mi}⁷ G_{Mi}⁷ C⁷

all a-round a pug-nosed dream. The mu-sic start-ed and was I the per-plexed one

F_{MA}⁷ D_{Mi}⁷ G_{Mi}⁷ E_{Mi}^{7(b9)A}⁷ D_{Mi} (D^{b9}) B_{Mi}^{6/D}^b

I held my breath and said, "May I have the next one?" In my fright-ened arms

F/C A_{Mi}⁷ A^b_{Mi}⁷ G_{Mi}⁷ C⁷ F⁶ B_{Mi}^{7(b9)} E⁷

pol-ka-dots and moon-beams spark-led on a pug-nosed dream. There were

B

A_{MA}⁷ A^{#o7} B_{Mi}⁷ E⁷ A_{MA}⁷ F^{#mi}⁷₃

ques-tions in the eyes of oth-er danc-ers as we float-ed o-ver the

B_{Mi}⁷ E⁷ A_{MA}⁷ A^{#o7} B_{Mi}⁷ E⁷ (F^{#mi}⁷ B⁷) A⁷ D⁷

floor; There were ques-tions, but my heart knew all the an-swern, And per-haps a

G_{Mi}⁷ C⁷ F_{MA}⁷ D_{Mi}⁷ G_{Mi}⁷ C⁷

few things more. Now in a cot-tage built of li-lacs and laugh-ter,

F_{MA}⁷ D_{Mi}⁷ G_{Mi}⁷ E_{Mi}^{7(b9)A}⁷ D_{Mi} (D^{b9}) B_{Mi}^{6/D}^b

I know the mean-ing of the words "ev-er af-ter" And I'll al-ways see

F/C A_{Mi}⁷ A^b_{Mi}⁷ G_{Mi}⁷ C⁷ F⁶ (G_{Mi}⁷ C⁷)

pol-ka-dots and moon-beams when I kiss the pug-nosed dream.

Here's That Rainy Day

Published in 1953

1st in 1953

Lyrics: Johnny Burke

TL 751x, SHS 471x, JS 100

Čtvrtý nejhranější song Jimmyho Van Heusena symbolicky uzavírá Top 100 jazzových standardů. Nese toto první trojmístné číslo aritmetické řady a je dokladem, že silná melodie s krásnou harmonií se prosadí, i když se proti ní spiknou všechny živly. Jeden z největších debaklů divadel Broadwaye byl kus, jehož děj se odehrává roku 1616 (u nás těsně před Bílou Horou a třicetiletou válkou) v malé vlámské vesnici Flackenburg a má název *Carnival in Flanders*. Protože je to tak dávno a máme dva spisovné tvary, rád používám archaického *Karneval ve Flandřích*. Nastudování podpořil nemalou částkou i zpěvák a herec Bing Crosby, pro nějž Van Heusen napsal desítky písní do šesti filmů z kategorie zábavně-cestovatelských. Mají jednotný začátek názvu, *The Road to .....*

Kritici, přítomní na premiéře 8. září 1953, byli údajně nadšeni kostýmy, zhotovenými podle Brueghelových obrazů a výkonem hlavní představitelky, Dolores Gray, ale to bylo asi tak vše, co pochválili. Snad za to mohl nedostatek zkušebního času, chladné kritiky odradily potenciální publikum a kus byl po pěti reprízách stažen a časem zapomenut. Jediné, co se vybaví při vyslovení titulu *Carnival in Flanders* je dodnes překrásná balada Jimmyho Van Heusena a Johnnyho Burkea, „**Here's That Rainy Day**“. Výroční divadelní cena Tony pro Dolores Gray v kategorii muzikálová herečka roku nebyla nikdy předtím ani potom udělena za pouhých 6 výkonů na jevišti.

Novodobější předlohou pro muzikál byl francouzský film *La kermesse héroïque* z roku 1935, jenž získal 5 výročních cen, ovšem hudba, kterou napsal Louis Beydts, mezi oceněnými složkami nebyla. Pojďme se věnovat té z pera Jimmyho Van Heusena.

Opakujme, že se stalo poprvé a naposledy, aby představitelka hlavní role tak krátce uváděné hry dostala cenu Tony. To se podařilo Dolores Gray v roli Corneliie.

<https://secondhandsongs.com/performance/4865>

Here's That Rainy Day by Dolores Gray

Premiered September 8, 1953; recording date unlisted

Máme-li možnost vidět hlavního Van Heusenova interpreta, byť v nepříliš kvalitním videu, jdeme do toho. Navíc je záběr z doby, kdy vzácně pracoval s jazzovým sextetem místo bombastického orchestru.

<https://www.youtube.com/watch?v=j441KBjggPM>

Here's That Rainy Day by Frank Sinatra

1959

VIDEO

Pro srovnání – zde je ta „napucovaná“ deska s velkým orchestrem.

<https://www.youtube.com/watch?v=eFDoGOLW1Vg>

Here's That Rainy Day by Frank Sinatra (studio vision)

Brazilská insitní zpěvačka (protože neladící a s neškoleným hlasem) vstoupila na hudební scénu bez varování v březnu 1963, aby po boku těch nejslavnějších – tenorsaxofonisty Stana Getze a svých krajanů, zpívajícího kytaristy João Gilberta, svého manžela a Antonia Carlose Jobima, *Krále bossa novy*, nazpívala pár jeho písniček. Za tu z neznámějších, *The Girl of Ipanema*, získala cenu Grammy! Tak rychlý start ke světové slávě snad nezažil nikdo jiný. Zde ji o tři-a-půl roku poté doprovází jiný Brazilec, varhaník Walter Wanderley se skupinou. Je to prostě jiné.

<https://secondhandsongs.com/performance/269727>

Here's That Rainy Day by Astrud Gilberto - Walter Wanderley

September 23, 1966

Nestor populárních zpěváků si tuto lahůdku nemohl nechat ujít. Jak by se mu líbila dnes, v 95 letech?

<https://secondhandsongs.com/performance/711214>

Here's That Rainy Day by Tony Bennett

London, October 5 – 6, 1971

Chytrý klamný úvod jinou písničkou o dešti, *Soon It's Gonna Rain*, z níž po celé jedné frázi v Des-dur skočí bez přípravy do té pravé, v tónině F-dur. Po dialogu s altsaxofonem Phila Woodse znovu modulace, tentokrát o půltón výš (úžasný moment) a za doprovodu jemné orchestrální palety, netypické pro Buddyho Riche, známého velkým drivem, je-li kapelníkem bubeník. Aranžmá Tormé.

<https://secondhandsongs.com/performance/303928>

Here's That Rainy Day by Mel Tormé & Buddy Rich

January 5, 1978

Na druhé vzpomínkové album na tátu, Nata Kinga Colea (to první, *Unforgettable*, roku 1991 dostalo 7 cen Grammy!), zařadila Natalie (1950-2015) tuto píseň. Škoda, že se jeho osudem nepoučila a nezmoudřela. On si ukrátil život nikotinem, ona drogami.

<https://secondhandsongs.com/performance/81928>

Here's That Rainy Day by Natalie Cole

2008

Na svém pozdním, už pop-jazzovém albu hraje Wes Montgomery svým typickým způsobem, v oktávách a moderním (tehdy) rytmu tento klenot a když přidá pěkný single-note chorus, vše je odpuštěno. Ve druhé polovině formy A – B nevydrží a sklouzne zpět do oktáv, které mu tak sluší.

<https://secondhandsongs.com/performance/505675>

Here's That Rainy Day by Wes Montgomery

March 16, 1965

Jiným, pro 50. a 60. léta důvěrným zvukem „suchého Martini“ přednáší melodii Paul Desmond za jemného kytarového doprovodu Jima Halla.

<https://secondhandsongs.com/performance/637276>

Here's That Rainy Day by Paul Desmond

V prvním taktu nelze přeslechnout podpis Elvina Jonese, velmi živelného bubeníka, který se po celý zbývající čas nebývale krotí. Spolu s basistou Davisem stojí (sedí) v čele příležitostného kvarteta, v němž nositelem melodie je tenorsaxofonista Frank Foster, pianistou Billy Greene.

<https://secondhandsongs.com/performance/133730>

Here's That Rainy Day by Elvin Jones & Richard Davis

1968

Pařížské setkání elegantního houslisty a brilantního vibrafonisty bylo jediné, ale vyšlo znamenitě.

<https://secondhandsongs.com/performance/564495>

Here's That Rainy Day by Gary Burton & Stephane Grappelli

Paris, November 4, 1969

První ze série čtyř skutečně virtuózních alb sólové jazzové kytary, jak na ni uměl jen Joe Pass, bývalý narkoman, zde čistý Maestro, k radosti všech, určitě i sebe samého. Hudba ho bavila a podržela.

<https://secondhandsongs.com/performance/278679>

Here's That Rainy Day by Joe Pass

August 28, 1973

Přehledka virtuózní techniky pokračuje. Na jiné strunné nástroje předvádějí neslyšené věci dánský basista NHØP, jak bývá zkracováno jméno Niels-Henning Ørsted Pedersen a francouzský klavírní fenomén Martial Solal. Nakonec i švýcarský bubeník má ve své soupravě strunný nástroj – malý bubínek (zvaný angl. *snare drum*), na jehož spodní bláně jsou přiloženy spirálové struny.

<https://secondhandsongs.com/performance/997215>

Here's That Rainy Day by Martial Solal, Niels-Henning Ørsted Pedersen, Daniel Humair
Villingen, Germany, February 27 – 28, 1978

Kulatější zvuk křídlovky používá dnes stále více trumpetistů. Dříve jich tolik nebývalo a Art Farmer, si s ní ví rady. Super Jazz Trio je Tommy Flanagan-klavír, Reggie Workman-basa a Joe Chambers-drums neboli bicí souprava. A v živém tempu je melodie také pěkná.

<https://secondhandsongs.com/performance/131489>

Here's That Rainy Day by The Super Jazz Trio with Art Farmer
May 25, 1979

Bill Watrous připomněl po dvou desetiletích tón, jaký ve swingu, i tom poválečném, ovládal jen trombonista Tommy Dorsey. K tomu převzal a zdokonalil techniku trojitého jazyku, jaký předváděl Frank Rosolino. Tedy kombinoval dva obtížné způsoby ovládnání svého nástroje na vysoké úrovni.

<https://secondhandsongs.com/performance/194987>

Here's That Rainy Day by Bill Watrous
December 1980

Duo mandoliny s kytarou není v našich krajích tak časté, myslím laděné do jazzova, ne bluegrassu. Když se ale setkají špičkoví interpreti na oba nástroje, je to radost.

<https://secondhandsongs.com/performance/807267>

Here's That Rainy Day by David Grisman & Martin Taylor
January 1995

Vzácností v tomto výběru je naprosto neznámý big band z Austrálie, země málo prozkoumané. Ian Pierce byl klavírista ze staré školy (1921-2012), dlouhověký průkopník jazzu od našich protinožců.

<https://secondhandsongs.com/performance/1016671>

Here's the Rainy Day by The Ian Pierce Big Band
Released 1998

Přímočařeji, ne tak lyricky, pojal melodii v čele svého bigbandu Kanad'an Wingfield-hudebník, aranžér, producent a nahrávací inženýr v torontských Phase One Studios. Škola Roba McConnella, působícího ve stejném městě.

<https://secondhandsongs.com/performance/953052>

Here's That Rainy Day by The Steve Wingfield Band
Released 2001

Neslýchané *voicings* (vedení hlasů, zejména v big bandu), nebývalým způsobem, na pohled nesmyslné, ve zvuku dráždivé a nové, to je značka v Jižní Africe narozeného skladatele, aranžéra a dirigenta Michaela Gibbse (*1937), absolventa bostonské Berklee School of Music. Nahráno nikoli v Německé demokratické republice, nýbrž s Nord-Deutscher Rundfunk Big Bandem v Hamburku.

<https://secondhandsongs.com/performance/1047115>

Here's That Rainy Day by Michael Gibbs and The NDR Bigband
Released January 2012

Mike LeDonne (*1956) patří mezi ty lepší pianisty současné scény a se dvěma Afroameričany, Christianem McBridem na kontrabas a Lewisem Nashem u bicích vytvořil parádní trio. Pustili se do písničky v nebývalém tempu. Obvykle se hrává v rytmu brazilské bossa novy dvakrát pomaleji. Ale ani svižný průběh harmonie standard nezabíjí.

<https://secondhandsongs.com/performance/895298>

Here's That Rainy Day by Mike LeDonne
Released June 28, 2019

Here's That Rainy Day

Med. Ballad

Music by Jimmy Van Heusen

Lyric by Johnny Burke

A

 GMA⁷ B^{b7} E^bMA⁷ A^bMA⁷

May - be I should have saved those left - o - ver dreams,

 A_{MI}⁷(add 11) D⁷ GMA⁷ D_{MI}⁷ G⁷(¹¹)

Fun - ny but here's that rain - y day;

 C_{MI}⁷ (C_{MI}⁷ F^{#9} F⁷) B^bMA⁷ (E⁹) E^bMA⁷

Here's that rain - y day they told me a - bout, And I

 A_{MI}⁷ (A_{MI}⁷ E^{b9} D⁷) GMA⁷ E_{MI}⁷ A_{MI}⁷ D⁷

laughed at the thought that it might turn out this way.

B

 GMA⁷ B^{b7} E^bMA⁷ A^bMA⁷

Where is that worn out wish that I threw a - side,

 A_{MI}⁷(add 11) D⁷ (G[#]MI⁷ C^{#7}) GMA⁷ D_{MI}⁷ G⁷

Af - ter it brought my lov - er near?

 C_{MA}⁷ A_{MI}⁷ D¹³(C¹³) B_{MI}⁷ E_{MI}⁷ A¹³ (B^{b07})

Fun - ny how love be - comes a cold, rain - y day,

 A_{MI}⁷(add 11) D⁷ G⁶ (E_{MI}⁷ A_{MI}⁷ D⁷)

Fun - ny that rain - y day is here.